

ИЗТОЧЕНЪ КРАЙ

Органъ на Обединената Народно-Прогресивна партия въ Бургазни окръгъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 20 лева; за 6 мѣсеца 12 лева.

ОБЯВЛЕНИЯ направо въ администрацията по такса: годишни и външални по 25 лева, за всички други обявления по 2 лева на гармоничен редъ.

Администрация—адвокатското
кабинетъ на КОНСТАНТИНЪ ИЛИЕВЪ.

Телефонъ № 112.

Директоръ: К. ИЛИЕВЪ—адвокатъ.

Мъртавци и гробари.

Съ прозвищата „кожодер“ и „погромаджий“ се диктуват и слагат днесъ отъ управляващата дематогия въ политически групи, които доскоро се считаха за мъртви. Тяхната смъртъ се възвѣстваше гръмогласно, ато имъ се отричаше всяка заслуга въ миналото и всяка жива връзка съ селския „чернотрудовъ народъ“ въ настоящето. „Умрѣте по-коро, че не мога да ви гледамъ!“ бѣше се провикналъ еднажъ мръ председателъ на „кожодерскитъ“ и „погромаджийскитъ“ водачи въ камарата, раздразненъ, иди се, отъ бавността на ая смъртъ, желана и очаквана не само отъ него, но отъ всички фракции на въ нареченото „лѣвичарство“.

Прѣди обаче да измиратъ кожодеритъ и „погромаджитъ“, измиратъ бързо еднѣ по една надеждитъ у ония които бѣха прѣдопрѣдѣлили да си да бждатъ тяхни юбари. Въ измирането на ая надежди има вѣщо дѣйствително трагично, защото истото на всѣка умрѣла нажда въ душата на гробаритъ се заема отъ паничен страхъ прѣдъ сѣннитъ политическитъ мъртавци. Знае се, че нищо не е въстояние да разстрои душевния животъ и да наруши умствено равновѣсие у всѣка тъй както паниченитъ страхъ. Подъ влиянието на тоя страхъ гробаритъ проявяватъ напоследъ въ душевно разстройство, ето просто озадачва. Вслушайте се само въ рѣчитъ на мръ прѣдседателя, изчетете слѣднитъ вѣколко броя на идиоза и ще се увѣрите, самонадѣяната и опияненотъ силата си партия на чернотрудовия народъ“ е губила безвъзвратно сподѣлението си и треперивѣдъ разпокъсанитъ сили мъртавцитъ. Можете си прѣдстави пѣкъ, какво би авало съ гробаритъ, ако халавката на мъртавцитъ ще се изстѣпила прѣдъ въ стройни редове на на дисциплинирана и единфаланга!

Мръ прѣдседателъ облява страшнитъ революционри—комуниститъ за безпасаи и скърби, че виѣго

тъхнитъ клубове, не сж унищожени клубовитъ на мъртавцитъ. Той е изплашенъ отъ бързото разлагане на революционеритъ и се чуди, какъ да замедли тоя процесъ, защото чувствува нуждата отъ бостански плашила противъ мъртавцитъ. Той си служи съ извѣстнитъ либералски илишета, за да избличи мъртавцитъ отъ „старорусофилскитъ партии“ въ прѣдательствуване спрѣмо отечеството. Той кокетничисъ радикали или обявява г. Сакжова за бждашъ главнокомандующъ на българската пролетарска армия, прѣскаласки и усмивки тамъ, дѣто по прѣди е отправялъ ядовити стрѣли—служи си съ всѣкакви вѣдци, на които се хващатъ ту едни, ту други. Само въ враждата и страха си къмъ мъртавцитъ той остава неизмѣненъ.

Дѣ трѣбва да търсимъ источника на тоя страхъ, който застава всесилнитъ властници да прибѣгватъ къмъ всѣкакви стратегеме, къмъ ругатни и къмъ сквернословия, които хартията мѣчно търпи и каквито сж, напримеръ—тия на Дръ Дупаринова въ еднѣ отъ послѣднитъ броеве на „Земл. Знаеме“? Фердинанда, власторидавача и „покровителя“ на мъртавцитъ, го нѣма; па и да го имаше, не се знае, дали той би удостоилъ съ благоволенieto си мъртавцитъ. При това мъртавцитъ сж не само разединени, ами си даватъ едни на други и ожесточени сражения отъ врѣме на врѣме.

Обяснението е твърдѣ просто. Народовластнитъ вече сж управлявали доста. Закономѣрността, моралитъ, творческата имъ способностъ, здравината и приложимостъта на идеитъ имъ сж вече изпитани. И стигнали сме до тамъ, че трѣбва да се проявятъ не стѣпки, а скокове назадъ, за да се спаси отъ дорастройване створеното прѣзъ 40 години отъ мъртавцитъ. Изложението на министеръ Торлаковъ не е нищо друго, освѣнъ единъ тревоженъ викъ прѣдъ съгледания най послѣ гробъ, зиналъ за да погълне не мъртавцитъ, а гробаритъ, заедно съ послѣднитъ тяхни надежди за възстановяване на

народното стопанство и държавнитъ ни финансии. Нужни бѣха 18 мѣсечни упорити експерименти и дрѣзки подигравки съ теоритъ на мъртавцитъ, за да се разбере, най-послѣ, че чрѣзъ дематогствуване не се създаватъ материални цѣнности, и да се прибѣгне плахо къмъ прѣзрѣнитъ рецепти, прѣпорѣчвани отъ мъртавцитъ и отъ „черната реакция“. Дѣйствителността се оказа неумолимо неподатлива за наѣбитъ и настроенията на експериментаторитъ. Приликата между левиянитъ въ Русия и оранжевитъ реформатори у насъ е поразителна; и еднитъ и другитъ се намиратъ въ отстѣпление на стопанско фиван. фронтъ. И за забѣлѣзване е, че отстѣплението на Ленина е рѣшително, когато това на нашитъ дружбаша е още плахо и свѣтливо. Не напразно г. Стамболийски е казалъ, че Ленинъ е учителъ не само на комуниститъ, но и на дружбашитъ.

Здравината на идеитъ, спасителността на посочванитъ пѣтища—плодъ на дълга опитностъ и на познаване економическитъ закони и условия на нашенската дѣйствителностъ—ето силата на мъртавцитъ. „Чернотрудовиятъ народъ“ има вече даннитъ, за да сжди всички, и ние вървимъ къмъ часа, когато той ще влѣзе въ своята роля на сждия. г. Стамболийски, като архигробаръ, има всички основания да се бои именно отъ мъртавцитъ.

Хр. С.

Мистерии.

Великиятъ дружбашки дипломатъ

обливи си съвѣтъ е заграбилъ брашно и трици отъ мѣлницата, която е завеждалъ прѣзъ войната, поради което има срѣщу него заведено уголовно дѣло въ шуменския окръженъ сѣдъ.

3) Василъ С. Войводовъ комунистъ пакъ отъ Е. Джумая, не е заплащалъ труда на своитъ работници, за което има противъ него дѣло за искъ около 4500 лева. Сжщия той е постѣналъ да сненестира вѣщата на бившата си прислужница за нѣкакъвъ дългъ и която публично го избобличила, че той я продалъ на публичния ломъ.

Това сж комуниститъ!

КОМУНИСТИТЪ.

За да се види какъвъ е морала на комуниститъ, до каква степенъ тѣ сж хора, които говорятъ едно, а вършатъ друго, само за да заблуждаватъ наивнитъ и простодушнитъ, и колко въ тяхъ липсва чувството на справедливостъ, доколко сж опорочени и заслужаващи прѣзрѣнието на всички честни и здравомислещи граждани, ще ни покажатъ слѣднитъ факти:

1) Райко Гивуровъ, върлъ комунистъ отъ гр. Е. Джумая, е задържалъ работницитъ си срѣщу 1 май до късно прѣзъ нощта, нѣщо което може да си позволи само единъ другаръ. Освѣнъ това той подлага постолно на най-ужасна експлоатация сжщитъ свои работници.

2) Н. Недѣлчевъ, сжщо отъ Е. Джумая, тѣснѣшки

ПАРТИЕНЪ ЖИВОТЪ.

Съобщава се на г. г. членовете на партията в г. Сливен, че заплащането на членския внос в запиването на членове, става в „Градския клуб“ при касиера на партията Иванъ Стояновъ, всеки празничен денъ отъ 9—11 ч. пр. плащане отъ 8—6 ч. слѣдъ плащане.

Ония отъ членовете на партията, които още не сж си събрали членския книжка, да побързатъ и си взематъ такива отъ касиера на партията срѣщу 5 лева.

Умоляватъ се г. г. членовете на Обединената Народно-прогресивна партия в Сливенъ да присъствуватъ на публичното събрание на 26 тогъ в 4 ч. слѣдъ плащане в „Градския клуб“ гдѣто члена на партията г. Константинъ Илиевъ, прѣдъ младежката група при партията ще говори на темата:

Миналото на Обединената Народно-прогресивна партия.

Присъствието на членовете е необходимо.

Отъ бюрото.

Позиватъ се членовете на Младежко Култур. просѣт. група в Сливенъ, да присъствуватъ на публично събрание, което групата устройва на 26 тогъ (недѣла) в 4 ч. сл. плащане, въ помещението на градския клубъ, гдѣто Константинъ Илиевъ ще говори на тема: *Миналото на Обединената Народно-прогр. партия*, а на 30 с. м. 7 часа сл. п. на редовно организационно събрание, на което присъствието на всички е задължително, съгласно чл. 8 отъ устава на съюза.

Отъ Настоятелството

Образуване бюро.

На 29 май т. г. членовете на Обединената Народно-прогресивна партия в г. Сливенъ сж избрали градско бюро въ съставъ:

Прѣдседателъ: Константинъ Илиевъ, подпрѣдседателъ: Георги Долапчиевъ, секретаръ: Александъръ Башевъ, касиеръ: Иванъ Стояновъ, членове: Василь Вонновъ, Георги Рухчевъ, Алекси Кжневъ, Д-ръ Камбосевъ, Дечо Дяковъ, Рафаилъ Криспинъ, Атанасъ Славовъ, Борисъ Кантарджиевъ, Борисъ Бъчваровъ;

Контролна комисия: Димитър Русчевъ, Христо Бушевъ, Димитър Консуловъ.

Младежки съюзъ.

Младежката група при Обед. Народно-прогресивна партия в Сливенъ, въ избора си за настоятелство на групата станалъ на 2 юний т. г. е избрало настоятелство въ слѣдния съставъ: секретаръ: Божилъ Кжневъ, касиеръ: Иванъ Стояновъ, домакинъ-библиотекаръ: Сава Байковъ, съветници: Алъ Башевъ, Ан. Роховъ, Пан. Дачевъ, Руси Ташевъ.

А за членове на контролната комисия: Катя Долапчиева, Стеф. Казанлакиевъ, Сахакъ Сахакянъ.

ХРОНИКА

Пристигна въ града ни началникътъ на пжтното отдѣление г. инженеръ Ю. Русевъ за да констатира повредитъ отъ послѣдните проливни дъждове.

За да дадемъ възможностъ на желающитъ да се изкажатъ по управлението на Сливенската община, отъ идния брой на вѣстника си откриваме Свободна трибуна, гдѣто всеки гражданинъ може свободно да се изкаже,

Министерскиятъ свѣтъ въ едно отъ своитѣ заседания е постановилъ, че нѣма да се заваждатъ въ бъдеще дѣла по чл. 4 отъ прокуроритъ и слѣдователитъ безъ знанието на министра на войната.

Прѣдседателя на комитетата за събиране помощи за пострадали отъ наводнението г. Сб. Бейчевъ и члена на сжция г. И. Робевъ заминаха на 23 тогъ за София, за да ходатайствуватъ прѣдъ правителството за държавна помощ и заемъ за пострадали отъ наводнението.

Централното Д-во „Червенъ Кръстъ“ е поискало отъ тукашния клонъ на сжщото свѣдѣнии отъ каква помощ се нуждаятъ пострадали отъ наводнението. Тия свѣдѣния сж дадени и въ скоро време се очаква да се получатъ исканитѣ помощи.

Общинското управление тия дни ще почне да раздава на пострадали отъ наводнението гласуванитѣ отъ общ. свѣтъ 200,000 лева, понеже тая сума е вече утвърдена отъ министерството на В. Работи.

На много мѣста въ царството сж образуване вече комитети за събиране помощи за пострадали отъ наводнението славенци.

Наскоро ще посѣти града ни Н. В. Прѣосвищенство Руския Полтавски Архиепископъ Теофанъ.

Съюза на спортнитѣ дружества въ града ни устрой на 19 и 20 тогъ въ градската градина игра и увеселение. На тия, които взеха участие въ състезанията се раздадоха награди.

I Сливенски Сжд. Приставъ

Обявление № 1005.

Обявявамъ, че слѣдъ едно кратното публикуване настоящето въ в. „Източенъ край“ ще почне и продължи 31 денъ, послѣдния денъ до 5 ч. слѣдъ плащане, продажба на слѣдуюция недвижимъ имотъ въ село Страджа, а именно:

Една къща въ селото, съ дворно мѣсто 3000 кв. метра, на единъ етажъ съ двѣ стаи и клеръ, построена отъ простъ дървенъ и камененъ материалъ и керпичъ, пократъ съ керемиди, съ всички въ двора пристройки при сжсѣди: Георги Русчевъ и отъ третѣ страни пжтъ, съ първоначална оцѣнка 8000 лева.

Имота е собственостъ на наследникитѣ на покойния Дучо Русевъ, от с. Страджа, а именно, Мита Дучева и Руси, Георги и Герга Дучеви и щесе продава за подѣла помежду имъ, съгласно запл. листъ № 4388 отъ 28 октомври 1918 г. издаденъ отъ Сливенския Окр. сждъ.

Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми въ г. Сливенъ по правилата на чл. чл. 1139—1144 отъ Гражд. Сждопроизводство и желающитъ да купятъ може да пригледатъ книгата въ канцеларията ми всеки присъственъ денъ и часъ.

гр. Сливенъ, 22/VI 1921 г.

I сжд. приставъ: Ст. Тодоровъ.

Джамове белгийски, сапунъ, марсилски, кофи цинкови, вили съ 4 рога и търмъци, подкови волски и биволски, пурри за кола, гвоздеи (елинци) подковни, стомана, триори, гвоздеи телени, стипца ситна, цилиндрично масло, солъ мръсва за индустрия и маидри

при ИВАНЪ Ц. КУЛЕВЪ

Бургасъ.

Телегр. адресъ: Ивжулевъ.

Телефонъ № 21.

2 — 3

Важно извѣстие.

Разполагамъ съ **500,000** килограма дървени въглища (кюмюръ) на гара Сливенъ.

Въглищата сж първокачествени и добри отъ джбова гора.

Продажба на едро.

Цѣни умѣрени

Споразумѣние при кооперация „Миръ“ — Сливенъ

Продавачъ: Георги П. Граматиковъ.

Народно Осигурително Дружество

БАЛКАНЪ

въ София — основано прѣвъ 1895 година.

Капиталъ, запасенъ фондъ и резерви **50,000,000** лева
Осигуренъ капиталъ по клонъ „Животъ“ **150,000,000** лева
Изплатени загуби **125,000,000** лева

„Балканъ“ дължи доброто си име и голѣмия успѣхъ на своето солидно управление, на ефтини премии и на износнитѣ условия за осигуряване на клоновете: „Животъ“, „Пожаръ“, „Транспортъ“, „Злополукъ“ и „Популярни“.

Осигурете себе си, жената и дѣцата си при „Балканъ“. Съ осигуряването се обезпечаватъ бъдещето на всѣ семейство по най-лесенъ начинъ. Само осигуренитъ по кл. „Животъ“ при „Балканъ“ могатъ да се ползватъ съ кооперативно участие въ печалбитъ, улесненията, които друж. прави на клиентитѣ си. Дѣятелни агенти и аквизитори се назначаватъ въ всѣко време отъ Главната Дирекция на Дружеството въ София.

Фабрика за желѣзарски издѣлки и лѣярница „Прогресъ“

на БР. САХАКЯНЪ.

кв. „Индустриаленъ“ — Сливенъ.

Приема и изработва воденчия постанента съ машини. Излага тела и глави за мотори и парни машини, всѣкакви разнѣри самозащачни и др. лагери, разнѣри консоли за лагери, ремачни и яблони шайби, разнѣри лѣмнини розети за келева и дърводѣлски стругове, канларски копирни прѣси, прѣси за сѣно, части за текстилни тютюневи и пивоварни фабрики. Изработва разнѣри мѣри трансмисии, гѣрани и муфи (сединителни) за тѣ различни дървени ремачни шайби и всѣкакви видове желѣзарски издѣлки. Новово почва изработката на чукутенаци, водни градински манежи (за напояване градинъ отъ чукутъ, ламарина и помни градинарски. Автоматични вибрижи за трансмисии. Завѣденето разполага съ специаленъ монтьоръ.

Магарето отъ Глуаровци.

(Приказка за брадати и мустакати дѣца).

Живѣли едно време въ прочутото село Глуаровци, филибишки меликетъ, единъ дѣдо и една баба. Тѣ били много трудолюбиви, но сѣтния сиромаси. Колкото за угѣха, имали си тѣ едно магаренце, което било много напето и отъ *Стамболъ джипси*. Когато магаренцето станало магаре дѣдото и бабата му направили семеръ отъ шемпирено дърво, — юларъ и палдѣжъ отъ жълта коприна, и го подполали съ петали отъ султанско магаре... Всички комини се чудили и заваждали на дѣдовото и бабиното магаре, което било едро като кипърско магаре, кафетля като арабски конь, плаещъ му — нерехинска трѣба, а ушитъ му — сжщинско знаме!..

Но за ала дѣдова и бабина орисия — за тѣхна пуста проклѣтия и алочестина, магарето имъ значи магарето отъ Глуаровци, сж помисляло, че е арабски атъ, но не и магаре за да носи дърво на сиромашка колиба, и всѣка нощъ взело да му се прѣсвѣнява, че е въ султански палатъ,

че го яде султански сѣнъ... че на конетъ отъ цѣлия свѣтъ умѣ дава и, че безъ него панаирска кушия небина!..

И нещастие велико за сиромаситѣ дѣдо и баба: ставатъ една сутрина рано, но магарето въ поругения оборъ не намиратъ.

Разнесе се бърже мѣла хорска изъ цѣлата околностъ: магарето отъ Глуаровци станало атъ и въ султански палати го отвели, та султанския сѣнъ за свадбата си да го яде — мѣлѣха едни, — отъ магаре атъ не става — магарето си е пакъ магаре, ако ще и чулъ отъ сѣрма да му поставиш; магарето отъ Глуаровци се побояло и слѣдъ това побѣснѣло та прѣвъ гори тилилейски забръчало — думаха автори, — хванала го е шугата и крастата, а въ горѣщината и мухитъ го налѣгнали, та за туй заловило пжтъ за инчишкитѣ колиби и тамъ селенитѣ дано намѣри — думаха си трети, — поарѣдило се отъ мисѣлъ въ главата, та денъ и нощъ му се тѣклили вѣлци и вѣлчета, па отъ

страхъ хукнало прѣвъ кѣра и дѣвото срѣщало хапало и ритало — твърдѣха четвърти.

А като че ли всички имаха право, защото очевидци разправѣха вече, че отъ далечъ виждали по пжтищата магарето отъ Глуаровци, разярено и запенено, съ зинали като фуния уста, готово да се самоизеде!..

— Мари-и-и, що бѣ за чудо, що бѣ за иманѣ магарето отъ Глуаровци, та неостани ний дѣ никого на мира! Не остави ненобутнати и непоругени нито вратъци, нито огради, ните пѣвници, а че и стоката ни отъ пасбището районало, изпозахало и японадѣхало — сигуръ бѣсно ще е! Ами не се ли намѣри сайбия да го прибере, да му кожата одере та за дърмонъ да я продаде; не се ли намѣри глутница вѣлци да го яде, а пасъ отъ ало и пакостъ да отърве, не се ли намѣри най-послѣ нѣкои майчани и башинъ поне пустата му краста да начеше та свѣтътъ да мираса и работата си да гледа както Богъ далъ — кълнеше и проклинаше една сутринъ една баба отъ с. Булгарькой, която се мѣчеше да на-

прави поваления си плетъ...

— Чудна работа Боже наши! Срамота и грѣхота е да не бждемъ сговорливи, а да се оставимъ на бѣснотията на едно магаре отъ Глуаровци и то защото било подковано съ петали отъ султанско магаре!.. Ето тая нощъ и църквата и училището сж поругени — обаждатъ се селския свещеникъ и селския учителъ.

— А бе, магарето си е магаре — магарето е сѣтворено отъ Бога за магарии, но магарета сме ние, щомъ се оставяме да ни рита и хапе едно магаре и то магарето отъ Глуаровци, което при сегашна пара не можешъ продаде и за сто гроша, защото отъ кожата му и дърмонъ не става! Всѣки клекналъ при политъ на жена си и нехае... Всѣки дума: щомъ е еня мене за другитъ, ако ще и пожаръ свѣтътъ да обхване! Да, но когато къщата му е запалена — вика та се кжса за кошийска помощъ! Да, тѣй е! До като всѣки само за себе си се грижи и си дума: нищо че въ селото пожаръ има, че мория и чума се лѣвила; до като всѣки се радва, когато ком-

шинята плаче и братъ и неволя се влаче, — до тогъ брѣ за всички не може чача, до тогава и едно катѣ магарето отъ Глуаровци не само може да ни хапне, та, не само може да ни кжсе и иманѣто опропагяна, же и живи въ грѣба да рава!..

Климентъ съ климъ се сѣ на за круна въ зѣлъ прѣотива! Я да биемъ на тревога, та когато насѣтица му ядемъ и по бѣснотията магарешна остане — провикна се кметъ с. Булгарькой.

И щомъ една камбаниска, цѣло село въ сговоръ единъ човѣкъ се адина; брѣдѣи, кой се мотика, пралъ или тола, кой или мотвила, а ний Тдрѣновата вила, на прѣкроста побѣснѣла, та отъ нея и поменъ не остава и ремакъ за цѣтр. магарето на Глуаровци... Въ сговоръ злото се убо сговоръ щастие се разжѣ. А тамъ дѣто има мо ина и Бога!